

Bilaga 2 till kommunfullmäktiges protokoll 2003-12-15 § 3

Svar på interpellation nr 2003:36 från Kristina Axen Olin angående kostnader för sjukskrivningar.

Jag instämmer till fullo med interpellanten att de höga sjukskrivningstalen är ett stort problem. Både för den enskilde individen men även för staden som arbetsgivare. Staden behöver alla medarbetare och måste göra allt för att de skall vara friska och känna att de gör en stor insats och kan möta de behov som medborgarna har.

Flera är de förslag som regeringen har tagit initiativ till för att lyckas med målet, att halvera sjukfrånvaron fram till 2008. Regeringen har tagit sitt ansvar och fått till stånd en debatt och skapat en insikt om hur allvarligt problemet är. Parterna på arbetsmarknaden, myndigheter kommuner och landsting är igång med förändringsarbetet för att få ner ohälsotalen.

Stockholms stad var remissinstans angående förslaget om ”Starkare ekonomiska drivkrafter för arbetsgivare att minska sjukfrånvaron” (Dnr. 224-234/2003). I den framförde vi våra synpunkter på bl. a. att endast offentliga arbetsgivare skulle bli berörda i ett första steg. Vi ansåg att argumenteringen i förslaget haltade och att Stockholms stad har specifika förhållanden genom att vi har en stor del av vår verksamhet utlagd på entreprenörer. Villkoren för stadens egen verksamhet och dessa skulle bli olika.

I samband med att förslaget presenterades tog undertecknad tillsammans med Lars Dahlberg personallandstingsråd (s) initiativ till en träff med arbetslivsministern Hans Karlsson. Den genomfördes den 25 mars och synpunkter på förslaget framfördes och insatser och förslag till åtgärder redovisades.

Många remissinstanser var starkt kritiska till förslaget och regeringen arbetar nu vidare med frågan. Det konkreta som har föreslagits och trätt i kraft är en förlängning av sjuklöneperioden med 7 dagar till 21 dagar fr.o. m. 1 juli 2003. För staden innebär det, om man utfår från sjukfrånvaron på 2002 års nivå, uppskattningsvis en ökad kostnad på 25 miljoner kronor.

Detta har beaktats i budgetarbetet för 2004. Givetvis kommer också den ökade kostnaden som uppstår för sista halvåret 2003 att inverka på budgeten även innevarande år. Det är våra förvaltningar som har ansvaret och som kan ta initiativ till att få ner sjukfrånvaron. På central nivå har vi självklart ett övergripande ansvar och en rad åtgärder har vidtagits som kan få effekt, både på kort och lång sikt.

Den psykosociala arbetsmiljön har stor betydelse för att förklara sjukskrivningar. Socialt stöd från arbetskamrater och ledning motverkar och minskar den negativa stressen och risken för sjukskrivning. Arbeten med höga krav och låg kontroll innebär särskilda hälsorisker. Omfattade delar av kompetensfondens olika projekt kommer att ha inriktningen på förbättrad ledning, inflytande, arbetsmiljö och arbetsorganisationsutveckling. Till det kan räknas en rad andra projekt med samma syfte, likt ”arbetsplats Stockholms stad”.

Vi kan nu se att sjukfrånvarokurvan håller på att plana ut, om än från en alltför hög nivå. Vid elva av stadens förvaltningar minskade sjukfrånvaron första kvartalet 2002 i jämförelse med första kvartalet 2001. Sjukfrånvaron för första kvartalet 2003 jämfört med första kvartalet 2002 ligger i princip på samma nivå. Vi kan alltså inte slå oss till ro utan måste aktivt arbeta vidare med att ytterligare få ner stadens kostnader för sjukfrånvaron. För verksamheterna, för den enskilde individen och för en bättre hushållning av stadens resurser.

Arbetsmarknadens parter arbetar aktivt med att få fram förslag och åtgärder få att lyckas vända utveckling med de höga sjukskrivningstalen. Staden liksom andra arbetsgivare måste följa debatten och analysera vad som kommer ut av den. Finns det bra förslag finns det all anledning att ta efter dessa.

Stockholm den 30 september 2003
Leif Rönngren
Personalborgarråd